

Krigsminister for at tilbejbringe et noget andet Resultat end det, der her foreligger. Jeg vil ikke gerne have, at den ærede Krigsminister skal tro, at det blot er et Pusse, som næres af Finansudvalgets Medlemmer, at man saa vidt muligt skal forsynne sig med Heste her i Landet; men jeg vil for mit Bedkommende sige, at mine Erfaringer godtgøre, at der omkring blandt Landboerne hersker nogen Mistemning mod, at Krigsbestyrelsen køber saa mange Heste i Udlandet til Hærens Forsyning i Stedet for at købe dem her i Landet. Af de Beretninger, som foreligge her fra Udvalgets Side, ses det, at i 1895—96 har Krigsbestyrelsen købt 388 Heste; men af disse Heste er der kun købt 108 her i Landet, mens 280 ere købt i Udlandet, særlig i Tyskland. I disse Dage, da vi have forhandlet om Toldloven, har der jo været talt og frevet saa meget om Hjemmemarkedets Betydning for Producenterne. Det lader til, at denne Teori ikke er naaet ind i Krigsministeriet, thi ellers vilde Krigsministeriet have henvendt sig mere til Hjemmemarkedet, end det har gjort. Det er ikke nogen økonomisk Fordel, man har af at købe saa mange Heste i Udlandet, som Tilfældet har været. Det fremgaar af de Oplysninger, som have været forelagte Udvalget, at Gennemsnitsprisen paa de Heste, der ere købt her i Landet, er 746 Kr. 76 Øre, mens Gennemsnitsprisen paa de Heste, som ere købt i Udlandet, beløber sig til 776 Kr. 66 Øre pr. Styk. Man ser endvidere, at Omkostningerne ved Indkøb af Heste i Udlandet løbe ikke saa lidt op; det viser sig, at Gennemsnitsudgiften ved Indkøb af Heste her i Landet er ca. 25 Kr. pr. Hest, mens den ved Indkøb af Heste i Udlandet beløber sig til 55 Kr. pr. Hest for de 280 Heste, som ere købt i Udlandet. Det er en Merudgift alene paa Omkostningerne ved Indkøbet af Heste i Udlandet af 8,400 Kr. for et Aar, som kunde have været sparede, hvis Hestene vare købt her i Landet. Naar der derimod er Tale om at sælge Heste, som Hæren ikke længere kan bruge, viser det sig, at de tykke Heste koste langt mindre end de danske, idet nemlig en dansk Hest gennemsnitlig koster 211 Kr., mens derimod de Heste, som ere indførte fra Udlandet, kun koste 197 Kr. Tilbage bliver saa det Spørgsmaal, om de indførte Heste have haft overordentlig stor Betydning for Hæren fremfor de danske, og det tillader jeg mig at betvivle. Jeg har hørt saa mange sagkyndiges Udtalelser i saa Henseende — jeg er ikke selv sagkyndig paa dette Omraade, men jeg finder ikke, at der er nogen Grund til at betvivle Værdien af de

Udtalelser, som jeg har hørt fra kompetent Side. Der er jo heldigvis ingen Udsigt til, at vort lille Land skal blive indviklet i en Krig. Den højtærede Konseilspræsident og Udenrigsminister har jo afgivet meget beroligende Forsikringer i saa Henseende, og nu hører jeg, at det ærede Medlem for Vangeland (Guldbransen), som jo særlig befatter sig med vor Udenrigspolitik, ogsaa udtaler sig ret beroligende i saa Henseende. Men skulde desuagtet den Ulykke indtræde, at vi skulde blive indviklede i en Krig, og denne skulde udstrække sig til et Winterfelttog, er jeg bange for, at de fremmede Heste vilde krepere som Fluer, idet de ikke godt kunne taale vore klimatiske Forhold. I alt Fald vil jeg rette en meget indtrængende Anmodning til den højtærede Krigsminister om at sørge for, at der i videst mulig Udstrækning bliver indkøbt Heste her i Landet. Det skulde dog være mærkeligt, om de danske Hesteopdrætttere ikke kunde producere de ca. 400 Heste, som Hæren har Brug for aarlig. Jeg tror ikke, der kan være Tale om andet, end at de sikkert kunne det.

Da jeg har Ordet, maa jeg maasse, før jeg slutter, tillade mig at gøre blot et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (M. Klaußen). Det ærede Medlem indledede sit Foredrag i Gaar med at spørge efter de moderate. Det forekommer mig, at det ærede Medlem har givet sit Spørgsmaal en fuldstændig forkert Adresse; thi den Betænkning, der foreligger fra Finansudvalgets Flertal, og samtlige de Vædringsforslag, som Flertallet har stillet, knyttende sig til denne Betænkning, ere jo helt igennem prægede af Moderation fra først til sidst, og hvis det ærede Medlem skulde være i Tvivl herom, beder jeg ham at læse de indledende Bemærkninger, hvormed den ærede første Ordfører for Finansudvalget (C. Hage) aabnede Debatten angaaende denne Finanslovs 2den Behandling. Der vil det ærede Medlem se, at det er noget af det moderateste, som hidtil har faaet sit Udtryk her i Tinget. Den ærede første Ordfører udtalte jo sin Glæde over den Overensstemmelse, som der havde vist sig at være mellem de forskellige Partigrupper i Udvalget, og han udtalte, at saaledes burde ogsaa Forholdet være; der maatte dog være saa megen Gennemsnitsfornuft her i Landet, at man ved at tage jævnt, praktisk og naturligt paa Tingene, maatte kunne komme overens om de fleste af de reelle Spørgsmaal, som berøres af Finansloven, og den ærede Ordfører sluttede med den Bemærkning, at „af alle de mange Ting, som Rigsdagen har at besørge, er Finansloven den Ting, som bør